

nede i Faksekredsen og vedrører Gods-
ejernes Jagtret, eller rettere sagt den
Maade, hvorpaa Godsejerne behage at
praktisere deres Jagtret over for Fæste-
bønderne og Husmændene der nede paa
Egnen. Jeg er i disse Dage bleven kaldt
der ned af mine Vælgere for at tage For-
holdene i Øjesyn, og jeg er bleven anmodet
om at drage Sagen frem i Rigsdagen for
Ministeriet og for det høje Ting, for om
der muligvis skulde kunne gøres noget for
at lette disse Folk over for de Besværlig-
heder, som Godsejernes Jagtret paalægger
dem.

Det er mod Udøvelsen af Jagtretten
paa de store Godser nede Syd for Køge,
særlig Bregentved, at de efter min Mening
fuldt berettigede Klager lyde. Det kan
ikke nægtes, at den Maade, hvorpaa Gods-
ejerne der nede udøve deres Jagtret over
for Bønder og Husmænd, maa siges at
være fuldstændig skandaløs. De store
Skove omkring Bregentved have tidligere
været indhegnede som Dyrehaver; dertil
er selvfølgelig intet at sige, det er i sin
gode Orden. Men nu ere disse Dyrehaver
udvidede paa en aparte Maade — og jeg
er vis paa, at mange og maaske de fleste
Medlemmer her i Salen ikke ville fæste
Tillid til det, jeg nu skal sige dem, hvis
de ikke vidste, at jeg var en troværdig
Mand. Man har nemlig revet Hegnene om
Dyrehaverne ned og udvidet dem til at
gaa helt uden om Fæstebøndernes og Hus-
mændenes Marker, saaledes at disse ere
blevne indføjede i Dyrehaverne. Dette
gælder ikke blot enkelte Gaarde og Hus-
mandsbrug, men det gælder hele Lands-
byer. Jeg skal som Eksempel nævne det
Sted, hvor jeg var nede forleden Dag.
Der er en By, Kjæderup, som ligger i
Tureby Sogn, den er fuldstændig inde-
sluttet, idet der er Hegn, som gaa uden
om Byen. Alle Bønderne her ere enten
Fæstere eller Forpagtere paa 14 Aar. Hele
Byen her er forvandlet til en Dyrehave.
Man ser solide, ja, for den Sags Skyld
kostbare, Jagthejn strække sig omkring
hele Byen, stadig følgende Skellet mellem
Fæstegaarde og Selvejergaarde, saaledes
at disse sidste naturligvis ere ganske uden
for Dyrehaven. Meningen hermed er jo
tydelig nok. Vildtet skal fødes der inde,
opvokse der inde og blive der inde og ikke
slippe ud paa andre Ejendomme. Følgen
deraf bliver, at Fæstebønderne skulle af-
give Føde og Næring til Godsejernes Vildt-
bestand hele Aaret igennem, og Vildtbe-
standen formerer sig jo stadig, den har jo
gode Forhold. Jeg maa naturligvis tilføje,

at hvor der gaar en offentlig Vej, er der
ikke sat Hegn. Efter Lovgivningen have
de vist ikke Lov til at sætte Hegn eller
Led over Vejen, men det siger jo ikke
noget videre, det er jo sjældent, at et Dyr
søger bort ad Landevejen.

Følgen af alt dette bliver jo nu, at af
den Sæd, som Fæstebønderne og Hus-
mændene saa paa deres Marker, enten
det nu er Korn eller Roer, kunne de selv
kun høste en vis Del, Resten gaar til
Godsejernes Vildt. Det er saa ikke nok
med, hvad Dyrene ligefrem fortære, hvad
de ødelægge, er meget mere. Naar man
kommer der om Sommeren, kan man se,
hvorledes Rugmarkerne ere nedtraadte, og
Dyrene med deres Unger kunne gaa der
inde i stor Mængde, lave ikke blot Dyre-
gange, Dyrestier i Sæden, men hele Styk-
ker inde i Sæden kan man se nedtraadte.
Naar en Hind med sine Lam kommer ind
paa et saadant Sted, kan den gerne ned-
træde og nedligge Pletter, som ere Hun-
drede Kvadratalen store, ja maaske to
Hundrede Kvadratalen og mere. Og Fa-
sanerne, som gaa der med deres Yngel,
leve fuldstændigt af Sæden hele Sommeren
igennem. Det er jo det Nymodens Vildt,
vi nu have faaet, disse Fasaner, de lægges
til alle Vegne omkring Herregaardene, og
for at holde dem, skulle jo Rævene dræbes,
som før blev omtalt, de slaas ihjel med
Gift, og det gælder ogsaa om Kattene,
som man skyder, for at de ikke skulle
tage Kyllingerne. Ifølge vor Jagtlov har
enhver Jæger Lov til at skyde en Kat ned,
hvor han træffer den. Disse Fasaner, der
ere lige saa skadelige for Markerne som
almindelige Gaardhøns, gaa i store Flokke
med deres Kyllinger og ødelægge Sæden.

Ifølge Jagtloven er der hjemlet Bru-
geren Ret til at jage Dyrene ud af Mar-
ken, men hvor skal han jage dem hen?
Naar der er sat Hegn rundt om Marken,
kan han ikke jage dem igennem Hegnet,
de skulle blive derinde. Saa anviser Jagt-
loven Brugeren, naar han er plaget af
Vildtet, den Udvej, at han kan sende Bud
til Jagtejeren og bede ham om at skyde
Vildtet bort paa Marken, men det gælder
ifølge Jagtloven kun Kronvildt og Daa-
vildt, ikke Raavildt, Fasaner og Harer.
De maa nemlig ikke skydes om Sommeren,
thi da er det Fredningstid for Raavildt.
En enkelt Buk har man nok Lov at skyde,
men man har ikke Lov til at skyde Hinden
og Lammene. Jeg har ogsaa flere Eks-
empler paa, at man har henvendt sig til
Overjægeren, Godsbestyreren, om at faa
noget af Vildtet skudt bort, men Svaret